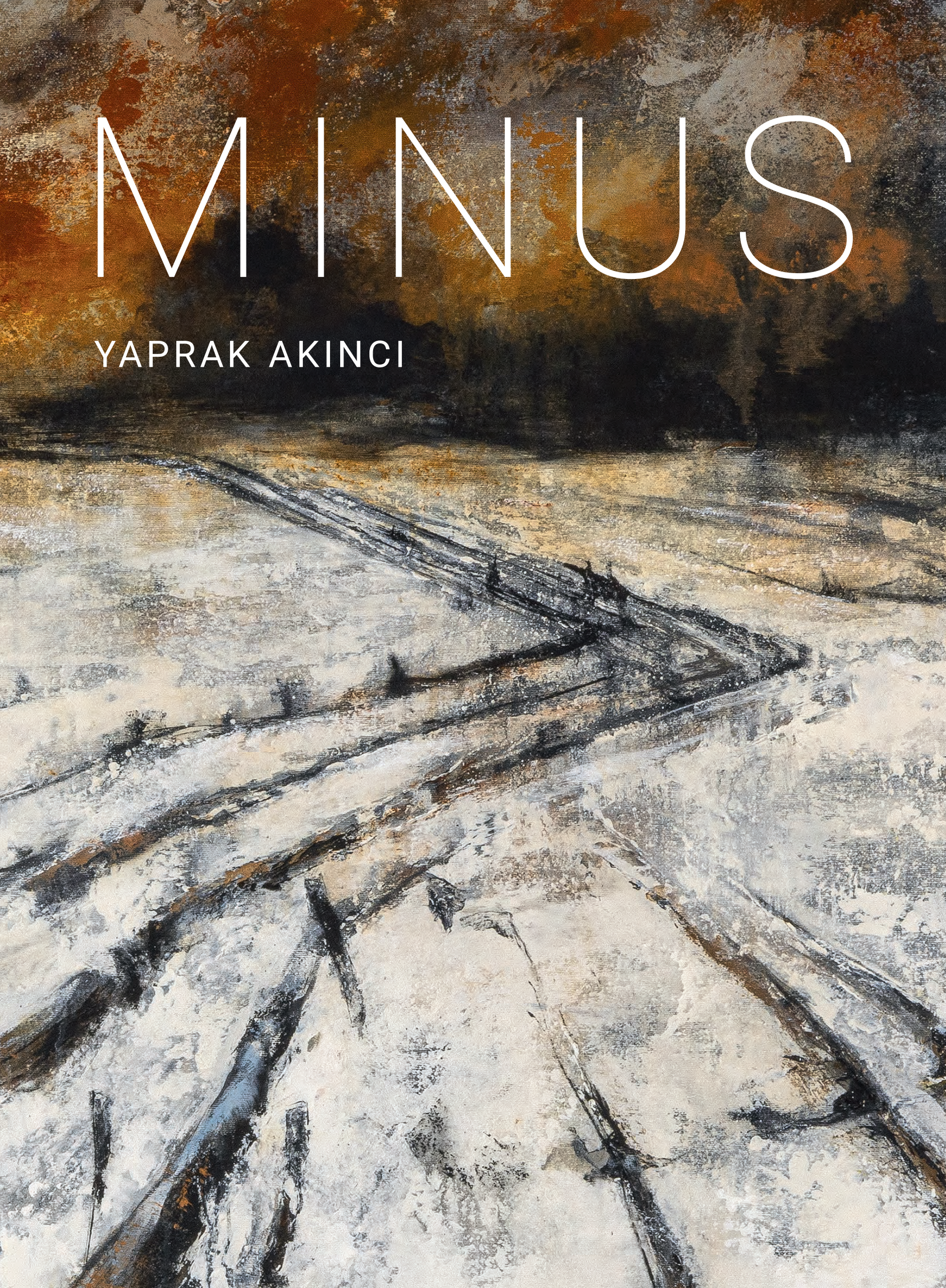

MINUS

YAPRAK AKINCI

MINUS

YAPRAK AKINCI

FORMER ARRANGEMENTS
2020
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
130 x 190 cm

KALINTILAR ARASINDA DOLAŞMAK

STROLLING THROUGH REMAINS

Furkan Öztekin

BEHIND SCHEDULE

2022

Tuval üzerine akrilik

Acrylic on canvas

100 x 150 cm

Yaprak Akıncı, tuhaf ve sonsuz bir boşluk hissinin hüküm sürdüğü manzaralarında dünyayı âdeta yeniden keşfe çıkıyor. Fakat Akıncı'nın keşfettiği bu dünya artık eskisi gibi tekin bir yer değil. Her gün altına sığındığımız, tasasızca seyrettiğimiz gökyüzü, griliklerin arasına hapsolmuş. Başımızı yasladığımız bulutlar, ufuk çizgisinin bitimine doğru sislerle karışmış. Toprak yeşillikleri ve diğer canlıları umursamaz olmuş. Doğa, çevresine ilham olmaktan ve ışık saçmaktan vazgeçmiş. Işık sadece eski güzel günlere ve masallara eşlik eden bir nostaljiye dönüşmüş. Günler gitgide birbirini yormaya başlamış. Güneş bugün her zamankinden daha da kararsız doğmuş. Mevsimler kendine has özelliklerini kaybetmiş...Tüm bunların yanı sıra kime, nereye ve hangi zamana ait olduğunu bilmediğimiz kalıntılar, dünyanın her bir köşesine yığılmış. Bu kalıntılar kimi zaman hissiz ve soğuk toprak parçalarının arasına gömülmüş, kimi zaman da boşlukta asılı kalmış. Yüzeyde gün geçtikçe çürüyen ve paslanan metaller, içinde bulunduğumuz bu dünyanın yeni bitki örtüsü haline gelmiş.

Yaprak Akıncı, solgun paletini yanına alarak bu yeni dünyaya doğru atıyor temkinli adımlarını. Kendini tedirgin hissetse de ilk bakışta verimsiz olarak tanımlanabilecek bu coğrafyaya bir arkeolog titizliğinde yaklaşıyor. Yeryüzünün yorgunluğunu, toprağın kalbini ve artık hayatta olmayan canlılara dair tüm izleri düşünüp duruyor. Zamanla silinmeye yüz tutmuş yıkıntıların üzerinde durmadan volta atıyor. Değişken ruh haliyle kendine her defasında yeni meskenler ediniyor. İnsan hırsından nasibini almış kalıntıları görünür kılmak için toprağın altını üstüne getiriyor. Yorgun renklerini toprağa attığı her darbeye yeniden belirliyor. Görünmezliğin verdiği rahatlık hissiyle zamanın nasıl işlediğinden bihaber anlar ve kendine ait mekânlar yaratıyor resimlerinde. Düzenin içinde düzenli bir düzensizlik öneriyor izleyiciye. Son derece katı ve değişmez olarak tanımlanabilecek her imge, Akıncı'nın sanat pratiğinde kendine akışkan bir zemin buluyor.

Yaprak Akıncı ventures to rediscover the landscapes of a world dominated by a sense of emptiness that is both strange and infinite. Yet the world that she explores is not as safe as it once was. The sky at which we once gazed daily and under which we sought refuge is imprisoned in greyness. The clouds upon which we once rested our heads have blended into the smog on the horizon. The soil has become negligent of plants and other creatures. Nature has ceased inspiring and shining upon its surroundings. The light has turned into a nostalgia for the good old days and for fairytales. The days have begun to tire each other out. The sun has risen more indecisively than ever before. Seasons have lost their characteristics. To cap it all, remains, whose origin, owners and period are unknown to us, are piled up in every corner of the world. They are buried in cold and unfeeling soil, at times suspended in the void. The metals rotting and rusting on the surface have become the world's new flora.

Equipped with her faded palette, Yaprak Akıncı steps cautiously into this new world. Despite a sense of unease, she approaches this apparently barren land with the diligence of an archaeologist. She constantly ruminates on the weariness of the earth, the heart of the soil and the trails of all the living creatures that no longer live. She paces up and down, over the ruins doomed to oblivion. Through her changing moods, she creates new habitats for herself. To uncover the remains that have suffered their fair share of human greed, she turns the ground upside down. She defines her weary colors anew each time she strikes the ground. In the comfort of her invisibility, she creates moments in her paintings that are unaware of the workings of time and finds places of her own. She offers an orderly disorder within her order to the audience. Each image that could be characterized as extremely solid and unchanging finds a fluid ground in Akıncı's artistic practice. In each frame, the frequently

Kendini sık sık tekrar eden bu imgeler, başımızı çevirdiğimiz her kadrada yeni bir ihtimale doğru evriliyor. Geçicilik, belirsizlik, tekinsizlik, değişim ve yıkım gibi değişken kavramlar, sanatçının farklı teknikler üzerinden inşa ettiği sanatsal üslubuna yılmadan aracılık ediyor.

Akıncı, insana ait izlerin olduğu fakat insan bedeninin olmadığı son dönem manzaralarında, milyonlarca yıl boyunca kaya ve toprak parçaları altında kalmış, ısı ve basınç faktörleriyle oluşan yakıtlara çevirir gözlerini. Kendi deyimiyle "insanın yakıtı ulaşma ve toprağı boşaltma çabasının ardından geriye kalanları" bir kayıp sahnesi olarak betimler resimlerinde. Bu kaybın kendi bünyesinde beklenmeyen, tuhaf bir tezatlık barındırdığını da eklemekte fayda var. Zira Akıncı, resimlerinde insanın ısınma amaçlı kullandığı ısı ve enerji kaynaklarını, uzak dünyaya ait soğuk bir atmosferin parçası olarak sunar izleyiciye. Son birkaç yıldır aynı tutarlılık ve hevesle devam ettiği resim serilerinde bembeyaz kar birikintilerine sıklıkla yer verir. Gündelik hayatta karşılaştığımız kar, bir şeyin üstünü örttüğçe onu daha da görünür kılar. Kapladığı, kapsadığı ya da kavradığı nesne her neyse onun formunu kısa bir süreliğine ödünç alır. Belki de tamamen ona dönüşür. Akıncı da kar tanelerinin bu sihirli eylemlerini tuval yüzeyinde gidip gelen fırça darbeleriyle yeniden yorumlar. Toprağı gömülü kalan şeyler artık yüzey üzerindedir. Günden güne eriyen metaller yüzeye hemhal olmuştur. Tanımlaması zor kalıntılar, beyaz kütlelerin göz kamaştırıcı parlaklığı tarafından gizlense bile artık hiç olmadığı kadar görünürdür. Akıncı, soyut lekeler yardımıyla oluşturduğu resimlerinde, aynı anda hem açık etme hem de gizleme pratiklerini kendine bir yöntem olarak kullanır. Son dönemde sıklıkla ziyaret ettiği kavramlar, resimlerinin görsel diliyle bir araya gelerek sanatsal eylemlerini kar misali ele verir. İzleyici artık sanatçının soğuk manzaralarında yalnız başına dolaşan ve nihayetinde kaybolan kişi konumundadır.

self-repeating images evolve into a new possibility. A range of concepts such as ephemerality, uncertainty, unease, change and destruction mediate Akıncı's artistic style, which she builds, without hesitation, through a range of techniques.

In her recent works on landscapes, where there are traces of humankind but none of the human body, Akıncı directs her gaze towards fuels that lay under the rocks and soil for millions of years, formed by heat and pressure factors. She depicts a scene of loss or, as she puts it, "what remains after the human's effort to reach the fuel and drain the soil". It is also worth noting that this loss retains a strange and unexpected contrast. Akıncı introduces the heat and energy sources used by humans to warm themselves as part of a cold atmosphere in a distant world. Clear white snow patches are a recurring feature in her series of paintings, which she has continued with the same consistency and enthusiasm for the last few years. In daily life, the more snow piles up on something, the more visible that thing becomes. For a short while, snow takes on the form of the object that it covers, contains or grasps, at times morphing into it completely. Hence, Akıncı reinterprets the magical act of snowflakes through her brush strokes wandering on the canvas. Whatever is buried underground now lies on the surface. Day by day, metals become one with the soil. The elusive remains are now more visible than ever, if blurred by the dazzling brilliance of the white masses. In her paintings, composed with the help of abstract stains, Akıncı exercises both revelation and obstruction techniques as a part of her output. Through her visual language, the concepts she has been frequently revisiting reveal her artistic acts, in a way that echoes the snow. Now it is the viewer who wanders alone in the cold landscapes of the artist and eventually gets lost.

MISDISTRIBUTION I
2022
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
135 x 200 cm

MISDISTRIBUTION II
2022
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
135 x 200 cm

MISDISTRIBUTION III
2022
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
135 x 200 cm

MISDISTRIBUTION IV
2022
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
135 x 200 cm

OVERBURDEN IV
2023
Gravür baskı kağıdı üzerine kömür tozu, tutkal ve akrilik
Charcoal powder, glue and acrylic on printmaking paper
112 x 76 cm

OVERBURDEN VI
2023
Gravür baskı kağıdı üzerine kömür tozu, tutkal ve akrilik
Charcoal powder, glue and acrylic on printmaking paper
112 x 76 cm

Akıncı'nın sergiye son olarak eklenen, kâğıt üzerine kömür çalışmalarını da bu bağlamda okumak mümkün olabilir. Sanatçının boya temelli resimlerinde sıklıkla karşımıza çıkan beyaz, bu sefer yüzeyi tamamen terk ederek yerini siyaha bırakır. Son derece kırılgan yapıya sahip kâğıt yüzeyi, tıpkı Akıncı'nın yeni dünya tasvirinde olduğu gibi müdahalelere açık hale gelir. Siyah lekeler birbirini durmadan kovalar. Bu kovalamacanın sonunda rastlantısallıktan doğan yeni formlar ortaya çıkar. Bu süreçte büyük bir rol oynayan rastlantısallık, yüzey üzerinde dizginlenir. Akıncı, ağırlıklı olarak ısınma amacıyla tüketilen, içinde yüksek oranda karbon olan kömürü sanatsal üretimlerini gerçekleştirirken bir araca dönüştürür. Akıncı'nın bilinçli bir şekilde gerçekleştirdiği bu içerik ve malzeme paralelliği, resimlerine karşı alternatif bir bakış geliştirmemizi mümkün kılar.

Akıncı'nın bazen titizlikle inşa ettiği, bazen de kendi elleriyle bile isteye yıktığı kalıntılarla dolu manzaraları, zaman kavramıyla da yakın bir temas içindedir. Sanatçının resim sürecinin sonunda içinden sıyrılıp gittiği, bir daha da geri dönmediği bu dünyada zaman aksak bir ritimde akar. Gece ve gündüz hiç olmadığı kadar iç içedir. Bu iki zıt olguyu birbirinden ayırt etmek neredeyse imkânsızdır. Belki de Akıncı'nın manzaralarına yağın aralıksız kar, zamanı da dondurmuş, bir nevi askıya almıştır. Tüm bunları düşündüğümüzde yeryüzüne zaman kavramının odağında bakmak gitgide imkânsız bir hâl alır. Dolayısıyla gelecek ve geleceğin belirsiz yapısı, her geçen dakika daha da önem arz eder. Akıncı'nın görsel dünyasında toprak ve yüzey her ne kadar geçmiş zamanla yakından ilişkilense de aslolan şimdi ve gelecektir. Bu iki zamanın gerçekleştirdiği sessiz iş birliği, sanatçının dünyasında olup biteni daha iyi kavramamızı sağlar. Akıncı, form ve renkler aracılığıyla gerçekleştirdiği bu uçsuz bucaksız yolculukta, geleceğin belirsizliğini bir yöntem olarak kullanır. Bir şeyin gelecekte hiçbir zaman tam anlamıyla bilinemeyecek olması, potansiyellerle dolu bir dünyayı işaret eder. Dünyanın içinden geçtiği değişim ve dönüşüm, her ne kadar olumsuz anlamda olsa da gelecek zaman Akıncı'nın üretim pratiğinde her zaman yeniliklere açık bir olgu olarak kalacaktır.

Akıncı's final addition to the exhibition, applying coal on paper, can be read within this context. White, a regular feature of the artist's paint-based paintings, makes way for black. The extremely fragile paper surface is now exposed to interventions just like the new world described in Akıncı's artistic output. Black stains constantly chase each other, generating new forms of randomness. The randomness that plays a big role in this process is, on the surface, restrained. Akıncı converts coal, a material with high carbon levels mostly consumed for heating, into a medium for her artistic practice. This conscious choice to equate the content and the material enables us to develop an alternative outlook on Akıncı's paintings.

Akıncı's ruin-filled landscapes – at times meticulously built, at others deliberately destroyed – relate closely to time. In this world, which the artist exits for good at the end of the painting process, time passes with a syncopated rhythm. Night and day are intertwined as never before. It is almost impossible to differentiate these two opposing phenomena. Perhaps the constant snowfall on Akıncı's landscapes freezes time as well, in a way suspending it. In this context, the contemplation of the world using the concept of time becomes increasingly impossible. Thus, the future and its uncertain structure increase in significance with each passing moment. Even though soil and surface are closely related to the past in Akıncı's visual world, what matters is the present and the future. The silent collaboration between these two time frames allows us to comprehend what is going on in the artist's world. In this endless journey that Akıncı creates through shapes and colours, she instrumentalizes the uncertainty of the future as a method. The fact that a point in the future can never be fully understood in the present signals a world filled with potential. The transformation that the world is currently undergoing, albeit a negative one, will always remain a phenomenon open to newness in Akıncı's work.

Günün sonunda Yaprak Akıncı, katmanlı üretimleriyle soyut ve bir o kadar da gerçekçi bir rüyanın içine davet eder izleyiciyi. Uyanmanın pek de mümkün olmadığı, uyanmak bile etkisinin uzun bir süre hissedileceği rüyalarındandır bu. Kavramların iç içe geçerek okunaksızlaştığı bir dünyayla yakından ilgilenen sanatçı, bilinmezliğin hâkim olduğu bir gelecek tahayyülüne sığınır renkleriyle. Eski yapıların işlevini birer birer yitirdiği, hendeklerin paslı metal kalıntılarıyla dolduğu, gaz borularının birbirine dolaştığı ve doğanın tahakküm altına aldığı manzaraları gün yüzüne çıkarır. Gerçeği ararken, gerçeği keşfetmek yerine gerçeğin değişimine takılır fırçası. Bu değişim, sanatçının geçmişinde ve gündelik hayatında sıklıkla karşısına çıkan yer değiştirme haline de yorulur. Bir yerde tam anlamıyla sabit kalamama hali, Akıncı'nın görsel dünyasında sınır kavramına yeni anlamlar kazandırır. İnsanlar tarafından keskin hatlarla çizilen sınırlar, her bir resimde yavaş yavaş ortadan kalkar. Mekânsızlık hissi, sanatçının kazı ve keşif yöntemiyle ortaya çıkardığı hudutsuz coğrafyalarında yeniden vücut bulur.

With her multi-layered works, Yaprak Akıncı ultimately invites the audience into a dream that is as realistic as it is abstract. It is one of those dreams from which it is impossible for us to wake – and even if we could, we would be under its influence for some time. The artist is invested in a world in which the concepts become obscured as they intertwine. She uncovers landscapes in which old structures lose their function one by one, ditches are filled with rusted metal residue, gas pipes are entangled and nature dominates. In pursuit of reality, rather than exploring it, her brush is focused on how reality evolves. This change is also connected to the relocation that has recurred in the artist's past and present life. The inability to stay settled in a certain place gives a new meaning to the concept of borders in Akıncı's visual world. The lines drawn so strictly by humans slowly disappear. While the sense of placelessness reappears in the borderless geographies that the artist unearths via excavation and exploration.

288
2023
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
110 x 80 cm

DISSIPATED I
2023
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
200 x 80 cm

DISSIPATED II
2023
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
200 x 80 cm

TERMINAL
Triptik/Triptych
2022
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
200 x 300 cm

FINAL DISCHARGE
2022
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
65 x 93 cm

AWAITING RECIPIENTS
2022
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
80 x 160 cm

291
2022
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
110 x 80 cm

287
2023
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
110 x 80 cm

285
2022
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
110 x 80 cm

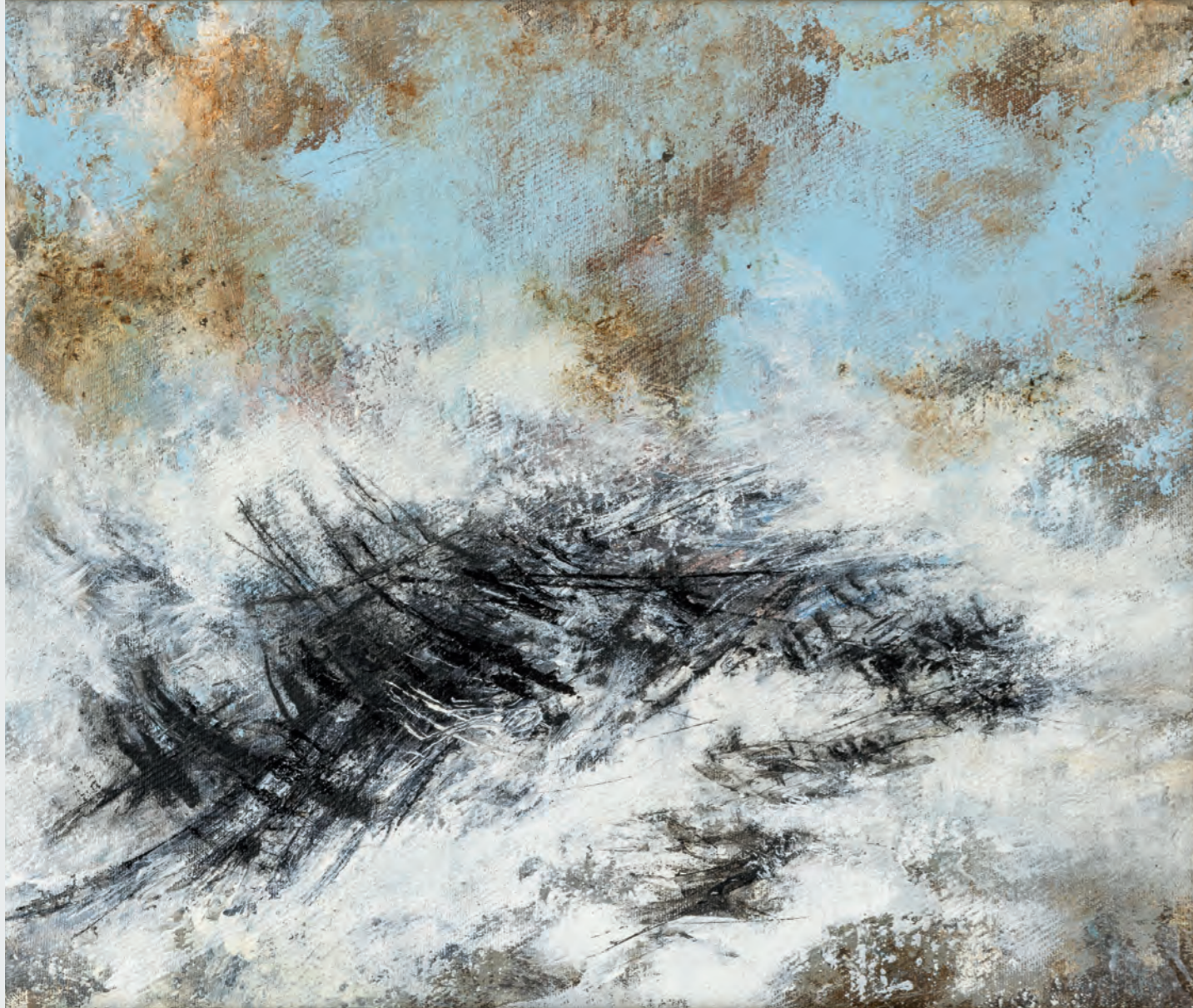

293
2023
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
110 x 80 cm

RUDDERLESS
2020
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
100 x 150 cm

STATIONARY III
2022
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
29 x 34 cm

STATIONARY IV
2022
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
29 x 34 cm

DISORIENTATION
Diptik/Diptych
2022
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
110 x 160 cm

STATIONARY I
2022
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on Canvas
29 x 34 cm

STATIONARY II
2022
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
29 x 34 cm

COORDINATES II
2022
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
49 x 53 cm

COORDINATES III
2022
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
29 x 34 cm

PORT OF CALL I
2022
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
63 x 75 cm

PORT OF CALL II
2022
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
63 x 75 cm

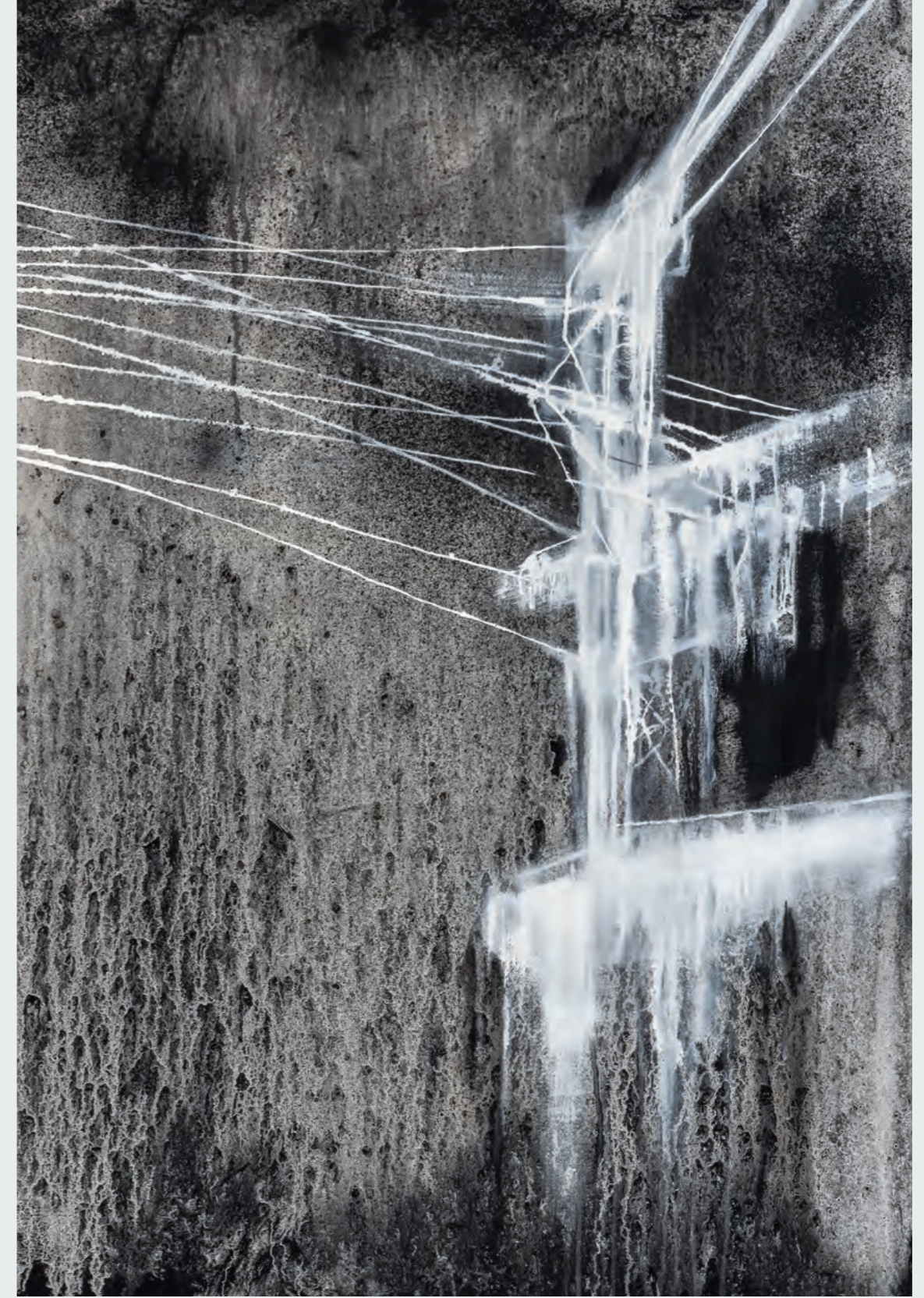
OVERBURDEN I
2023
Gravür baskı kağıdı üzerine kömür tozu, tutkal ve akrilik
Charcoal powder, glue and acrylic on printmaking paper
112 x 76 cm

OVERBURDEN II
2023
Gravür baskı kağıdı üzerine kömür tozu, tutkal ve akrilik
Charcoal powder, glue and acrylic on printmaking paper
112 x 76 cm

OVERBURDEN III
2023
Gravür baskı kağıdı üzerine kömür tozu, tutkal ve akrilik
Charcoal powder, glue and acrylic on printmaking paper
112 x 76 cm

OVERBURDEN V
2023
Gravür baskı kağıdı üzerine kömür tozu, tutkal ve akrilik
Charcoal powder, glue and acrylic on printmaking paper
112 x 76 cm

OVERBURDEN VII
2023
Gravür baskı kağıdı üzerine kömür tozu, tutkal ve akrilik
Charcoal powder, glue and acrylic on printmaking paper
112 x 76 cm

OVERBURDEN VIII
2023
Gravür baskı kağıdı üzerine kömür tozu, tutkal ve akrilik
Charcoal powder, glue and acrylic on printmaking paper
112 x 76 cm

OVERBURDEN XI
2023
Gravür baskı kağıdı üzerine kömür tozu, tutkal ve akrilik
Charcoal powder, glue and acrylic on printmaking paper
112 x 76 cm

OVERBURDEN X
2023
Gravür baskı kağıdı üzerine kömür tozu, tutkal ve akrilik
Charcoal powder, glue and acrylic on printmaking paper
112 x 76 cm

BİYOĞRAFI **BIOGRAPHY**

Yaprak Akıncı 1984 yılında İstanbul'da doğdu.

Lisans eğitimini Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Grafik Tasarım Bölümü'nde tamamladı ve eğitimi boyunca tasarımın yanı sıra fotoğraf, desen, sinema, özgün baskı, kaligrafi gibi birçok farklı alanda işler üretti.

2010 senesinde yüksek lisans eğitimi için İtalya'ya gitti ve Roma Güzel Sanatlar Akademisi Grafik Sanatlar Bölümü'nü bitirdi. Bu dönemde resim sanatı üzerine eğildi ve profesyonel hayatını o yönde devam ettirmeye karar verdi. İlk kişisel sergisini Roma'da 2014 yılında açtı.

Hem İtalya hem İngiltere'de düzenlenen uluslararası yarışmalarda ödüller aldı, birçok karma sergiye katıldı.

2015 senesinden beri Londra ve İstanbul'da çalışmalarına devam etmektedir.

Yaprak Akıncı was born in Istanbul in 1984.

A graduate of Mimar Sinan Fine Arts University, Akıncı has produced work in sectors as varied as graphic design, photography, cinema and engraving, all of which continue to inform and enrich her compositions.

In 2010, she moved to Rome to study for a Masters in Graphic Arts, where painting became the focus of her artistic output. Her first personal exhibition was held in the city in 2014.

She has exhibited in many group exhibitions and has won a number of prizes in Italy and in the UK.

Since 2015, she has lived in London and Istanbul, travelling and working between the two cities.

KİŞİSEL SERGİLER **SOLO EXHIBITIONS**

2014 Kalıntılar / Remnants, Roma Konsolosluk Kültür Ofisi / Cultural Office of the Turkish Embassy, Rome

KARMA SERGİLERDEN SEÇMELER **SELECTED GROUP EXHIBITIONS**

2019 Counter Balance, Trinity Gallery, London
2019 Discovery Sessions, Trinity Gallery, London
2019 Contemporary Connections, Willesden Gallery, London
2017 Celeste Prize Exhibition, Bargehouse, London
2017 Trace, Mavi Art Studio, London
2013 Factory Festival, MACRO, Rome

CANLI PERFORMANS

PAINTING PERFORMANCE

2016 Streatham Festival, Londra
2012 Affordable Art Fair AOP Project, MACRO, Rome

WORKSHOP

2012 3rd International Art Dialogues, Istanbul

FUARLAR

FAIRS

2018 Artrooms, London
2017 Artrooms, London

ÖDÜLLERDEN SEÇMELER

SELECTED AWARDS

2017 Celeste Prize, London
2016 International Confederation of Art Critics, London
2015 UbqArt Award, Rome
2013 INAIL Painting Award, Rome
2013 'XXVII FIBRENUUS' Printmakers Award, Sora
2012 'l'Arte Genera l'Arte' PremioTerna04, Rome

YAYINLAR

PUBLICATIONS

2017 Yaprak Akıncı - Meditative Solitude of Subconscious, Sanatçı Kataloğu Uluslararası Sanat Eleştirmenleri Derneği (İtalya) / Artist Catalogue by International Confederation of Art Critics (Italy)

